U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **O. B.**, zastoupená Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem se sídlem Revoluční 13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2009, č.j. OAM-190/VL-18-08-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 11. 2010, č. j. 62 Az 9/2009 - 81,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 10. 11. 2010, č. j. 62 Az 9/2009 - 81, (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2009, č.j. OAM-190/VL-18-08-2009. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož stěžovatelka byla v řízení o žalobě na základě usnesení krajského soudu ze dne 9. 4. 2010, č. j. 62 Az 9/2009 – 61, zastoupena advokátem Mgr. Andrejem Perepečenovem, byl napadený rozsudek stěžovatelce doručen jeho prostřednictvím (dle doručenky si zásilku osobně převzal na poště dne 15. 12. 2010).

Kasační stížnost podala stěžovatelka dne 14. 2. 2011, z důvodů § 103 odst. 1 písm. a) - d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž kasační stížnost adresovala přímo Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedla, že její zástupce Mgr. Andrej Perepečenov *„nebyl pro ni dostupný, schovával se, nepředal jí rozsudek soudu a nebylo možné s ním komunikovat“*, a proto jí byl napadený rozsudek doručen se zpožděním. Zároveň požádala o ustanovení jiného zástupce z řad advokátů, aby došlo k úplné ochraně jejích práv a k doplnění kasační stížnosti, neboť v současné době nemá k dispozici dostatek finančních prostředků, aby si mohla dovolit advokáta zaplatit. Navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s. platí, že má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

V posuzované věci je zřejmé, že napadený rozsudek není písemností, kterou by bylo nutno v řízení doručovat osobně žalobkyni, měla-li ustanoveného advokáta (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2003, č. j. 2 As 8/2003 – 43, přístupné na www.nssoud.cz). Rovněž je zřejmé, že advokátu Mgr. Andreji Perepečenovovi bylo krajským soudem doručeno správně a že si obálku s napadeným rozsudkem i fakticky převzal. Jestliže byl originál napadeného rozsudku doručen zástupci stěžovatelky dne 15. 12. 2010 (středa), nastaly tím účinky doručení i vůči stěžovatelce samotné a od následujícího dne jí počala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Tato lhůta v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tzn. 29. 12. 2010 (středa). Tohoto dne mohla stěžovatelka podat nejpozději svou kasační stížnost buď osobně krajskému soudu nebo k poštovní přepravě. Stěžovatelka však podala svou kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 14. 2. 2011, tedy po uplynutí zákonné lhůty. Samotný fakt, že kasační stížnost byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a nikoliv krajskému soudu, prostřednictvím něhož měla být kasační stížnost podána, nehraje při posouzení včasnosti (resp. opožděnosti) žádnou roli, neboť v souladu s ustanovením § 106 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

K námitkám stěžovatelky Nejvyšší správní soud podotýká, že případná nesoučinnost ze strany zástupce stěžovatelky není důvodem pro prominutí zmeškání lhůty, neboť to je v tomto případě ze zákona vyloučeno. I kdyby stěžovatelčiny námitky o nečinnosti ustanoveného zástupce byly pravdivé, Nejvyšší správní soud k nim nemůže přihlédnout, neboť právní následky spojené s doručením napadeného rozsudku a uplynutím lhůty k podání kasační stížnosti nastaly podle zákona a není možno je prominout (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č.j. 4 Azs 9/2003 - 37, přístupné na www.nssoud.cz). K tomu lze jen poznamenat, že Mgr. Andrej Perepečenov je již druhým ustanoveným zástupcem stěžovatelky z řad advokátů v řízení proti rozhodnutí žalovaného, neboť k první ustanovené advokátce JUDr. Aleně Lasotové stěžovatelka neměla důvěru, takže ji krajský soud zastupování nakonec zprostil a v souladu s žádostí stěžovatelky jí ustanovil Mgr. Andreje Perepečenova. Kasační stížnost je tak zjevně neúspěšná, a tudíž krajský soud postupoval správně, pokud dříve nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o ustanovení jiného zástupce k ochraně práv v řízení o kasační stížnosti.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost podaná až dne 14. 2. 2011 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu